

Arrest

nr. X van 2 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. ROBERT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Charbagh, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman. Van 1999 tot 2003 woonde u in Peshawar in Pakistan, waarna u en uw familie opnieuw verhuisden naar Afghanistan. Van 2003 tot eind 2009 woonde u samen met uw vader in Kaboel. Na 2009 trok u in bij uw familie in Daronta, gelegen in het district Surkh Rod in de provincie Nangarhar.

U bent een Pashtoun van etnische origine en verklaart geboren te zijn op 2 januari 1984. U bent verloofd met P. G. U heeft geen kinderen. U bent tot de twaalfde graad naar school geweest en volgde zowel een opleiding Engels als computer. U verklaart op 14 april 2012 weggevlucht te zijn uit Afghanistan. Op 22 april 2012 kwam u per vliegtuig aan in België waarna u asiel aanvraagde.

Toen u eind 2003 van Pakistan terug naar Afghanistan verhuisde, begon u begin 2004 te werken als leraar Engels in Kaboel voor twee vrouwenorganisaties: van 2004 tot eind 2005 voor WOMAN en

van januari 2006 tot september 2009 voor H.Z.A.E.C.A. U moest vroegtijdig met uw werk in Kaboel stoppen omwille van problemen met een leerlinge van u. Nadat zij u gestalkt had per telefoon, vertelde ze haar broers dat u haar ontmaagd zou hebben. Daarop zouden haar broers u ontvoerd, geslagen en opgesloten hebben. U kon echter via een raam ontkomen. Daarna vluchtte u onmiddellijk weg uit Kaboel naar uw familie in Daronta. U ontvluchtte ook Kaboel omwille van de activiteiten van uw vader, A. Uw vader was namelijk werkzaam voor het International Criminal Investigation Unit van het ISAF. In augustus 2009 zou hij spoorloos zijn geraakt op de snelweg Jalalabad-Kaboel op weg naar Daronta. In maart 2010 startte u te werken op een Amerikaanse basis in Kunar als tolk. Tijdens uw verlofdagen gaf u ook Engelse les in een privéopleiding in Jalalabad. In oktober 2011 kreeg u echter een anoniem telefoontje van iemand die u uitnodigde voor hem te gaan werken en hen informatie over de Amerikanen te geven. Deze persoon wist over de beroepsactiviteiten van u en uw vader. U sloeg deze uitnodiging echter in de wind waarna u drie maand later opnieuw een telefoontje kreeg met de melding dat u in uw vaders voetsporen zou treden als u voor de Amerikanen zou blijven werken. Op aanraden van uw oom en moeder dook u nog twee maand onder bij hun bureaus in Angoorbagh waarna u op 14 april 2012 wegvluchtte uit Afghanistan. Op 22 april 2012 kwam u per vliegtuig aan in België, waar u onderschept werd met een vervalst Canadees paspoort in uw bezit. Vervolgens vroeg u op de luchthaven asiel aan.

U verklaart niet terug naar Afghanistan te kunnen omdat u enerzijds de Taliban vreest, en anderzijds ook de broers van uw leerlinge in Kaboel.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legt u uw nieuwe en oude taskara voor, uw paspoort, uw schooldiploma uit Afghanistan, een aanbevelingsbrief van de organisatie H.Z.A.E.C.A., een aanbevelingsbrief van de organisatie WOMAN, acht opleidingscertificaten uit Afghanistan en Pakistan, foto's, 16 werkgerelateerde documenten van uw vader en een omslag.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Er moet ten eerste worden opgemerkt dat uw geografische kennis over enerzijds Daronta in Nangarhar, de provincie waar u sinds 2009 verbleef (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 7), en Kaboel, waar u van 2003 tot 2009 verbleef (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 6), dermate beperkt is dat er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij uw herkomst uit Afghanistan. Zo is het heel opmerkelijk dat u Daronta - waar u ook de gelijknamige dam en waterkrachtcentrale situeert (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 4) - in het district Jalalabad situeert (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 12), terwijl dit dorp, volgens de informatie die werd bijgevoegd in het administratief dossier, in het district Surkh Rod ligt, aan de grens met het district Behsud. Gevraagd naar de dorpen op de weg van Daronta naar de stad Jalalabad komt u niet verder dan Shewaki, wat echter niet kan worden teruggevonden op de kaart. De twee dorpen die u voorgelegd werden en wel op de kaart staan, met name Gul Beala en Bagramikan, kon u dan weer helemaal niet op deze baan situeren (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 13). Wanneer dan wordt gevraagd naar districten rond Jalalabad somt u Surkh Rod, Koghayani, Kunar en Charbagh in Laghman op (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 12). Gestoeld op de informatie in het administratief dossier zou het correcte antwoord Behsud, Kama, Rodat, Chaparhar en inderdaad Surkh Rod moeten zijn. Het district Koghayani ligt iets verderop in Nangarhar, Kunar is een andere provincie en Charbagh is helemaal geen district van Laghman. Wanneer u dan wordt gevraagd naar de districten die u door moet op weg van Kaboel naar Jalalabad, antwoordt u Hodkhel, Pule Charkhi en Sarobi (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 13). Volgens de informatie in het administratief dossier zijn Hodkhel, en Pule Charkhi helemaal geen districten van Kaboel en moet u naast Sarobi ook Bagrami, Khaki Jabbar en Qarghayi door, drie districten die u niet opnoemt. Uw gebrekkige geografische kennis over uw laatste verblijfplaats en ruimer gezien de as Kaboel-Jalalabad is opmerkelijk voor iemand die beweert jarenlang gewerkt te hebben als tolk en leraar Engels en met een twaalfde graad een bovengemiddeld diploma achter zijn naam heeft staan. Daarnaast laat ook uw kennis over uw eigen dorp te wensen over. Want hoewel u verklaart dat er lagere scholen waren in Daronta en privéklinieken, kan u ter zake geen enkele naam naar voren brengen (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 7). Uw verklaring dat u daar niet naar school ging, is weinig afdoend te meer van een leraar Engels mag worden verwacht dat hij enige interesse heeft in het schoolgebeuren in zijn dorp.

Naast uw gebrekkige geografische kennis is ook uw kennis over de Afghaanse samenleving en maatschappij navenant. Zo valt het op dat u, ondanks uw profiel als geschoolde leraar, steevast de Gregoriaanse kalender gebruikt. Gevraagd naar de wintermaanden noemt u dan weer de herfstmaanden Mizan, Aqrab en Qaus (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 3). Uw verklaring hiervoor is

inconsistent. Zo argumenteert u tijdens uw eerste gehoor dat enkel de Afghaanse ministeries de Afghaanse jaartelling nog gebruiken (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 10), hetgeen u echter niet staft aan de hand van enig objectief bewijs. Tijdens uw tweede gehoor zegt u hierover dat de jongeren in Afghanistan de Afghaanse kalender niet meer gewoon zijn, en ze steevast de Westerse hanteren. U geeft dan ook toe dat u de jaartallen en maanden steeds moet omrekenen en daarbij fouten kan maken (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 3). Naast het feit dat u geen enkel (begin van) bewijs aanbrengt om uw stelling te ondersteunen, is het ook hoogst bedenkelijk te noemen dat de jeugd steevast een andere kalender zou hanteren dan de officiële instanties van het land. Bovendien dient er op gewezen te worden dat u (het grootste deel van) uw scholing in Afghanistan genoot, waar u tevens van 2003 tot aan uw vertrek in 2012 nog gewoond en als leraar gewerkt zou hebben, zodat redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u de Afghaanse kalender vlot(ter) zou kunnen hanteren. Wanneer voorts wordt gevraagd naar publieke verlofdagen in Afghanistan, noemt u nieuwjaar en 6 djédi (27 december volgens de Gregoriaanse kalender), de dag waarop volgens u de onafhankelijkheid op Rusland wordt herdacht (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 3). Volgens de informatie in het administratief dossier wordt de Afghaanse onafhankelijkheidsdag echter op 19 augustus (28 assad volgens de Afghaanse kalender) gevierd als het einde van de pogingen van het Britse wereldrijk om het land te besturen, en viert men in Afghanistan de overwinning op het pro-Russische regime tijdens "Victory day" op 28 april (8 saur volgens de Afghaanse kalender). Het is opmerkelijk dat u de bal helemaal mis slaat over de Afghaanse nationale feestdagen, aangezien u toch zes jaar in de stad Kaboel en tijdens uw verlof vanaf maart 2010 tot uw vertrek uit Afghanistan in de stad Jalalabad werkte (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 13) en niet in afgelegen onherbergzame gebieden verbleef. Daarom is het ook opvallend dat u amper weet heeft van betogingen in deze twee grootsteden van Afghanistan, ondanks uw vermeend verblijf aldaar. De enige demonstratie die u zich concreet kan herinneren is één in Jalalabad ongeveer drie jaar geleden toen Amerikanen Korans hadden verbrand (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 9). In Kaboel vonden er tijdens uw verblijf niet zoveel plaats zegt u, toch geen die u zich specifiek kan herinneren (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 9). Nochtans hebben er, volgens de informatie in het administratief dossier, in de regio van Daronta, tijdens de jaren dat u er woonde, zeker twee grote demonstraties plaatsgevonden, met name in augustus 2010 voor de moord door NAVO-soldaten op Afghaanse burgers en in november 2011 toen drieduizend studenten betoogden tegen een akkoord tussen de VS en de Afghaanse overheid. In Kaboel zijn demonstraties bovendien schering en inslag. Een van de grootste demonstraties was in juli 2008 toen meer dan 10.000 Hazara's in de Afghaanse hoofdstad demonstreerden naar aanleiding van moorden op hun etnische Hazara's door Kushi's. In april 2009, hooguit twee maanden voor uw vertrek uit Kaboel (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 3), vond een demonstratie van vrouwen in Afghanistan plaats om een schreeuw om meer rechten. Het is frappant dat u zich deze historische betogingen niet voor de geest kan halen, te meer omdat u van 2004 tot uw vertrek uit Kaboel luidens uw verklaringen werkzaam was voor de vrouwenorganisaties WOMAN en H.Z.A.E.C.A. Ook van een officiële avondklok bent u niet op de hoogte (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 5). Nochtans zou er volgens de informatie in het administratief dossier in 2006 nog een avondklok in Kaboel zijn ingesteld na de toen grootste rel sinds de val van de Taliban, nadat Amerikanen op een betogende mensenmassa hadden geschoten. Maar ook over deze rel met aansluitende betoging en avondklok blijkt u geen kennis te hebben.

In het verlengde van uw profiel als leraar voor NGO's in Kaboel is het zeer twijfelachtig dat u het antwoord schuldig moet blijven op de vraag naar namen van andere NGO's of internationale organisaties die net als WOMAN gelokaliseerd zijn in Kolola Pushta (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 8), of zelfs namen van andere vrouwenorganisaties in het algemeen (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 9). Nochtans is, volgens de informatie in het administratief dossier, het hoofdkantoor van UNODC in Kolola Pushta gevestigd en zijn er in Afghanistan tal van organisaties die zich toespitsen op de situatie van de Afghaanse vrouwen. Voor iemand die ongeveer vijf jaar werkzaam was in de wereld van internationale organisaties, is het weinig geloofwaardig dat u geen enkele organisatie kan opnoemen behalve degene waar u zelf voor zou hebben gewerkt.

Betreffende uw kennis van de Afghaanse samenleving dient er tot slot nog op gewezen te worden dat hoewel u een aantal Afghaanse TV en radiozenders blijkt te kennen, u vreemd genoeg geen enkele Afghaanse TV of radiopresentator bij naam kan noemen (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 16).

Ook over veiligheidsincidenten blijft u heel erg op de achtergrond. Gevraagd naar aanslagen op de door u gekende Behsudbrug in Jalalabad antwoordt u dat er ofwel zelfmoordaanslagen waren aan deze brug, ofwel aan de Surkh Rod brug - u kon hier geen uitsluitsel over geven (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 8-9). Nochtans vonden er volgens de informatie in het administratieve dossier in 2010, toen u dus in Nangarhar woonde, meerdere aanslagen plaats aan de Behsudbrug, waarbij zelfs dodelijke slachtoffers vielen. Ook aanslagen in Kaboel, meer bepaald in het gebied rond Karte Parwan, Kolola Pushta en Taimani kan u zich niet voor de geest halen (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 7). Dit is hoogst opmerkelijk omdat er onder meer de laatste jaren voor uw vertrek uit Kaboel in 2009 enkele rake aanslagen met dodelijke slachtoffers plaatsvonden. In 2007 vielen nog 30 doden door een bomaanslag

op een Afghaanse legerbus in Karte Parwan. Hetzelfde gebeurde in 2008 aan Taimani, met één dode en twee gewonden als gevolg. Ook van Abdullah Turki, een belangrijke overheidsfunctionaris die werd vermoord in Karte Parwan in 2008, heeft u nog nooit gehoord (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 6).

In het verlengde van uw gebrekkige geografische en maatschappelijke kennis, blijft u ook heel erg vaag over politieke gebeurtenissen en prominente figuren in uw land van herkomst. Zo weet u vreemd genoeg niet waar u was tijdens de presidentsverkiezingen van 2009, in Kaboel dan wel in Daronta (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 5). Het enige dat u wel weet is dat u tijdens de presidentsverkiezingen van 2004 stemde in Kaboel. Welke verkiezingen tussen 2004 en 2009 nog plaatsvonden en wanneer, weet u echter niet (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 6). Net zoals u tijdens uw eerste gehoor niet weet te vertellen of er ook na 2009 nog verkiezingen hebben plaatsgevonden in Afghanistan (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 6). Wanneer u overigens uitdrukkelijk gevraagd werd naar de laatste parlementsverkiezingen in Afghanistan was u niet in staat te zeggen of deze voor of na de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 20). Uw onwetendheid betreffende de laatste Afghaanse verkiezingen poogt u tijdens uw tweede gehoor te herstellen door aan te geven dat er in 2010 nog verkiezingen plaatsvonden, maar welke dat dan wel waren, weet u niet: parlements of provinciale, zegt u zelf (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 6). De provinciale verkiezingen vonden volgens de informatie in het administratief dossier echter in 2009 plaats, samen met de presidentsverkiezingen. Ook weet u niet of er in Daronta, waar u in 2010 verbleef, stembureaus waren. Volgens de informatie in het administratief dossier werden er echter in Daronta zowel in de Bi Bi Maryam School als in de Daronta Clinic stemlokalen ingericht. Zoals eerder gemeld zijn de namen van scholen en (privé)klinieken in Daronta u overigens totaal vreemd.

Uw gebrekkige politieke kennis weerspiegelt zich ook in uw inzicht over politieke partijen. Zo geeft u toe geen enkele politieke partij in Afghanistan te kennen (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 7). Van het tot ver buiten de Afghaanse landsgrenzen gekende Hezb-i-Islami, van de al even besproken leider Gulbuddin Hekmatyar, kan u dan weer niet zeggen wie de leider ervan is (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 19) net zoals u dat niet kan voor de partij Ittehad e-Islami (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 18). Er mag worden verwacht dat u, als gediplomeerde leraar, op de hoogte bent van de verkiezingen en politieke partijen aangezien het democratische ontwikkelingsproces en de daarbij horende fragmentatie van politieke partijen in een land als Afghanistan een grote maatschappelijke impact heeft.

Naast de recente politieke ontwikkelingen is ook uw geschiedkundige kennis en die van prominente figuren van uw land van herkomst uiterst beperkt. Over een nationale figuur als Abdul Rashid Dostum kan u enkel zeggen dat hij in het verleden, toen u nog een kind was, gouverneur was van Mazar-i Sharif en die regio bezat (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 19). Over de nationale held Massoud kan u dan weer de weinig zeggende woorden "Pansjer en Mudjaheddin" kwijt. Over zijn sterfdatum en zijn herdenkingsplechtigheid heeft u nog nooit gehoord. U verklaart zelf dat deze strijder in Pansjer zou zijn doodgeschoten (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 19) terwijl de informatie in het administratief dossier aantoont dat Massoud gedood werd in Takhar door de eerste zelfmoordaanslag ooit in Afghanistan. Van de in Nangahar geboren nationale politicus Maulvi Mohammad Yunus Khalis kan u dan weer enkel kwijt dat u over zijn naam heeft gehoord, meer niet (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 7), net zoals u enkel weet dat Ashraf Ghani Ahmadzai lid is van het parlement, terwijl deze prominente politicus naast oud-minister van Financiën, ook Karzai's uitdager tijdens de presidentsverkiezingen en directeur van de Universiteit van Kaboel was (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 11). Naast deze nationale figuren klinken ook meer lokale personen zoals de in 2009 veroordeelde burgemeester van Kaboel Abdul Ahad Sahebi (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 5) u niet bekend in de oren.

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat uit geen enkel door u neergelegd of op u aangetroffen document (zie administratief dossier) blijkt dat u uw reisweg in Afghanistan aangevat hebt. Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf de laatste jaren in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tadzjikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de

Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchterternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag slechts bewijskrachtig zijn indien ze geloofwaardige en coherente verklaringen ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. Tevens dient te worden opgemerkt dat uw recent uitgereikte Taskara verkeerde informatie bevat. Zo haalde u zelf aan dat op uw recente Taskara vermeld staat dat u 3 jaar oud was in 1388 terwijl dit 1366 moet zijn, zoals op uw oude Taskara staat (CGVS, dd. 03/05/2012, p. 15; CGVS, dd. 11/05/2012, p. 16). Ook met betrekking tot het door u neergelegde paspoort uitgereikt in 2005 dient vastgesteld te worden dat dit verkeerdelijk stelt dat u student bent (CGVS, dd. 11/05/2012, p. 16). Derhalve rijzen er ernstige twijfels aangaande de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van deze documenten voor het vaststellen van uw identiteit en (recente) herkomst. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten en er blijken bijzonder veel valse Afghaanse (identiteits)documenten in omloop te zijn (zie informatie in het administratief dossier). Hier komt bovendien nog bij dat u op de luchthaven bij uw doorreis naar uw volgende bestemming onderschept werd met een vervalst Canadees paspoort en een American Express kaart in uw bezit, hetgeen van aard is de betrouwbaarheid en bewijskracht van de door u neergelegde documenten nog verder te ondergraven. Wat de door u neergelegde foto's betreft dient verder opgemerkt te worden dat er niet kan uit opgemaakt worden waar en wanneer deze foto's genomen werden. De door u neergelegde omslag bewijst tot slot dat de door u neergelegde documenten u vanuit Afghanistan opgestuurd werden, hetgeen op zich echter niet volstaat om de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Afghanistan te herstellen. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook besloten te worden dat de door u neergelegde documenten niet van aard zijn de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

Verzoeker legt ter terechtzitting een nieuw stuk neer. Het betreft een print van elektronisch verkeer van 19 juni 2012 tussen de lokale UNHCR-vertegenwoordiger en de vertegenwoordiger van *Hassink Zahor Aimaq Educational and Cultural Association*, waarin wordt bevestigd dat verzoeker in de periode tussen januari 2006 en september 2009 voor deze NGO werkzaam was te Kabul. De werkzaamheden voor deze NGO worden verder gestaafd door een eerder door hem neergelegd stuk (stuk 5 van de map documenten) en worden niet ontkracht door tegenstrijdige of ongeloofwaardige verklaringen.

De stukken neergelegd door verzoeker aangaande de positie van zijn vader (stukken 14-29 van de map documenten), in het bijzonder deze aangaande diens functie als drugsbestrijder en de opleiding die hij daartoe had gevolgd in de Verenigde Staten (stukken 19, 20, 21 en 24), maken daarnaast het profiel van verzoeker als zoon van een hoge veiligheidsfunctionaris aannemelijk. Er bevinden zich in het administratief dossier geen tegenstrijdige of ongeloofwaardige verklaringen die zich hiertegen verzetten.

Verzoekers profiel komt overeen met twee categorieën waarvoor het UNHCR in zijn recentste richtlijn internationale bescherming adviseert, namelijk de categorie van *'Humanitarian Worker'* en die van *'Civilian Associated with or Perceived as Supportive of Isaf'* (zie UNHCR *'Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan'*, 17 december 2010, 8 en 12). Ingevolge dit profiel acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van een aan hem toegedichte politieke opinie, en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is, noch een binnenlands beschermingsalternatief.

In acht genomen wat voorafgaat kan verzoeker als vluchteling worden erkend in de zin van voormeld artikel 48/3.

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER